

«*Perché nessuno possa dimenticare che non si è mai lontani abbastanza per trovarsi*». Alessandro Baricco no insisteix tant en quanta exactament o quina ha ser de aquesta llunyania com en el fet que mai no és prou i, sobretot, que ningú puga oblidar-ho. No ho oblidava la preciosa [Lontano](#) de Luigi Tenco ni tampoc el llunyedar de Schopenhauer: «La llunyania que empetiteix els objectes als ulls, els engrandeix al pensament». Un bon dia d'aquest hivern s'acostaren les llunyanies d'Ana Perpiñán -que amb la seua [recitació](#) l'atansà a la Xarxa-, [Marta Vilardaga](#) i [Cristina Maselli](#) per mamprendre la traducció del poema «Lluny», del meu [Nectari](#). Poc després, el poeta [Federico Federici](#) va tindre a bé enregistrar els versos amb la seua veu perquè servidor en fera un videopoema en la versió italiana i en l'original catalana. *Perquè ningú puga oblidar que no s'és mai prou lluny per trobar-se*, ací us el deixo, amb tot el meu agraïment i la meua estima a les persones que heu fet possible aquesta nova peça videogràfica de [Veus mirades](#).

Aprofite l'avinentsa per [anunciar-vos](#) que aquest divendres (20h), [Edicions del Buc](#) porta aquest [Nectari](#) i també [Els temps interromputs](#) de Ramon Ramon a la llibreria [La Costera](#) de Xàtiva, amb la presentació, i és un honor, de l'escriptor i periodista [Xavier Aliaga](#).